

VIRTUAL HABRUTA NIGHT

SHAARE ZION

Tonight's learning is Donated Anonymously
רפואה שלמה לכל חולי עמו ישראל

**We will be offering a booklet for Shavuot learning.
For more information text or whatsapp: 646-591-8773.**

Reproduced by Habruta Night Booklet with permission of the
copyright holders, ArtScroll / Mesorah Publications, Ltd.

Week 64

Topic

THE PROPER TIME TO PRAY MINHAH - PART ONE

TOPIC DISCUSSION

When is the earliest time to pray Minhah?

What are the two different times; Minhah Gedolah and Minhah ketana?

Is it ideal to pray Minhah Gedolah?

ברכות ו:

לראשנו באנו באש ובמים: ואמר רבי חלבו אמר רב הונא ו'לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה שנאמר ^א ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר וגו' ^ב עניני ^ג ה' עניני עניני שתרד אש מן השמים ועניני שלא יאמרו מעשה כשפים הם ^ד החזן אמר אף בתפלת ערבית שנאמר ^ה תכון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב רב נחמן בר יצחק אמר אף תפלת שחרית שנאמר ^ו ה' בקר תשמע קולי בקר אעך לך ואצפה: וא"ר חלבו אמר רב הונא * כל הנהנה מסעודת חתן ואינו משמחו עובר בחמשה

One should be careful with the prayer of Minhah, as Eliyahu was answered with that prayer.

Maharsha explains, that because Minhah is smack in middle of the day, it's a little harder to get it done; for that reason, it is very powerful.

ברכות דף כו:

וכנגדן תקנו תפלת ערבית: מנחה גדולה. אם נא להקדים תמיד של צין הערבים אינו יכול להקדימו קודם שש שעות ומנחה דצין הערבים כתיב ציה ^א מתי יתנו לללי ערב משהחמה נטוה למערב דהיינו משש שעות ומנחה ולמעלה דלמר מר חלי שש וחלי ששע חמה עומדת בראש כל אדם באמנע הקיע (פסחים דף נז.): מנחה קבנה. זמן תמיד של צין הערבים ככל יום מתשע שעות ומנחה ולמעלה כדקנן בתמיד נשחט (ד' נה.) נשחט בשמונה ומנחה וקרב נשחט ומנחה והחם מפרש טעמא: פלג מנחה אחרונה. חלק את צ' שעות ומנחה הנותנים ציוס ומנחה פלג אחרון של מנחה מ"א שעות חסר רביע ולמעלה: דאי לא תיבא חבי. דמוה רבי יוסי צרי חנינא דרבנן אסמכיהו אקרבנות: תפלת המוספין מאן תקנה. אלא ע"כ רבנן אסמכיהו אקרבנות וכי עיינו צמוספין ולא מאלו תפלה כנגדה עמדו הם ותקנהו: עד ועד בב"א. לרבי יהודה הוא דקא צעי דליו לרבנן עד ולא עד בכלל: היינו

תפלת המנחה עד הערב שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד הערב רבי יהודה אומר עד פלג המנחה שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד פלג המנחה ומפני מה אמרו תפלת הערב אין לה קבע שהרי אברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב קרבים והולכים כל היצירה ומפני מה אמרו של מוספין כל היום שהרי קרבן של מוספין קרב כל היום רבי יהודה אומר עד שבע שעות שהרי קרבן מוסף קרב והולך עד שבע שעות ואינו היא מנחה גדולה משש שעות ומנחה ולמעלה ואינו היא מנחה קטנה מתשע שעות ומנחה ולמעלה ^א ויאמר רבי

שלא היה לו להתפלל כי אם ו' גריות והוא מתפלל י"ח צך אין לחוש שגם בשבת היה דין שיתפלל כל י"ח רק שלא הצריכוהו מפני הטורח ^א נמלא שמרית כל תפלתו אצל כשטעה ולא הזכיר של ר"ח כבר התפלל א"כ לא יריות כלום אם יתפלל צמא ר"ח (דהא) [וה"ה] נמי אם התפלל צמא בשבת י"ח שלמות ולא הזכיר של שבת נראה דלמ"ש לא יתפלל שמים דכבר התפלל י"ח גריות ומיהו צר אלפס לא משמע כן דלפי"ה ה"כ דליו מריות כלום מנריך להתפלל פעם אחרת וזה לשון שכתב אהא דקאמר שומעיל גראשונה ואינו מדביל בשניה ואם לא הדביל גראשונה והדביל בשניה שניה עלתה לו ראשונה לא עלתה לו דלצני ליה לאקדומי תפלת שניה ברישא (דהכי) [דהיא] חובה ^א וכיון דלא אבדיל ברישא ואבדיל צמתיחא גלי דעמיה דקך צמתיחא היא חובה הלכך צעי למדור ולליוי זמנא אחריתי כדי להקדים חובת שעתיה ברישא ואי אבדיל צמתיחא אע"כ דלא מיבעי ליה למעבד הכי לא מחוייב לא להדורי ואי לא אבדיל אפילו נחמד מנהון לא מהדרינן ליה דתניא טעה ולא הזכיר הדלנה צמונן הדעת אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה על הכוס עכ"ל אלמא דמנריך להתפלל זמנא אחריתי אע"כ שלא יחזור ויתפלל פעם שניה יותר מבראשונה. כך היה נראה לה"ר משה מאלאו"ר מחון לשון האלפסי: קשיא.

The Baraisa continues:

מִשֵּׁשׁ שָׁעוֹת וּמִחֻצָּה וּלְמַעֲלָה^[24] — AND WHEN IS *MINCHAH GEDOLAH*?^[24] וְאִיזוֹ הִיא מִנְחָה גְדוֹלָה — FROM SIX AND A HALF HOURS into the day AND ONWARD.^[25] וְאִיזוֹ הִיא מִנְחָה קְטָנָה^[26] — AND WHEN IS *MINCHAH KETANAH*?^[26] מִתְשַׁע שָׁעוֹת וּמִחֻצָּה וּלְמַעֲלָה^[27] — FROM NINE AND A HALF HOURS into the day AND ONWARD.^[27]

24. The afternoon period is divided into two parts: the earlier portion, called *minchah gedolah*, “greater minchah” [because the greater portion of the day remains — see *Perishah, Orach Chaim* 232:5], and the latter portion, known as *minchah ketanah*, “lesser minchah” [because only a small portion of the day remains]. The start of *minchah gedolah* coincides with the earliest time that the afternoon *tamid* may be offered, while *minchah ketanah* commences with the time at which the afternoon *tamid* was actually offered in the Temple. The Baraisa inquires as to when the period of *minchah gedolah* is.

25. The Torah requires the afternoon *tamid* to be offered בֵּין הָעֲרֵבִים (*Exodus 29:39,41; Numbers 28:4,8*), literally *between the darkenings*. This denotes the period between the “darkening of the day” and the “darkening of the night.” The “darkening of the day” begins a half-hour after midday, for from a half-hour before noon to a half-hour after noon the sun is more or less directly overhead (see *Pesachim 94a*) and does not cast any shadows. Then, starting a half-hour after noon, the sun begins dipping towards the west, thereby creating shadows and a “darkening of the day” (see *Rashi here* and *to Shabbos 9b* גְּדוּלָה בִּדְרָה מִנְחָה; cf. *Rashi* to *Exodus 12:6*). Thus, the afternoon *tamid* could be offered no earlier than one half hour after midday. This is, accordingly, also the earliest time for reciting Minchah.

[Others, however, explain that the “darkening of the day” actually begins at midday, but that the time for bringing the *tamid* was delayed until a half-hour after midday to allow for human error (see *Aruch*

26. At which point the afternoon *tamid* was actually offered.

27. The afternoon *tamid* was usually slaughtered at eight and a half hours into the day and offered at nine and a half hours (*Rashi*). Although it was permissible to offer the afternoon *tamid* as early as a half-hour after mid-day (see above, *note 25*), this service was deferred two hours on a regular day to allow the public more time for offering their voluntary offerings, which are not permitted to be slaughtered after the afternoon *tamid* (see *Pesachim 58a*). [As noted in the Mishnah, some assert therefore that the preferred time for praying Minchah is after nine and a half hours.]

EXAMPLE:

Monday May 18, 2020

EARLIEST MINHAH -	1:28:54 PM
MINHAH KETANAH -	5:07:24 PM

מִרְנָה

מי שהתפלל תפלת מנחה לאחר שש שעות ומחצה ולמעלה יצא, ועיקר זמנה מתשע שעות ולמעלה עד הלילה.

משנה ברורה:

תפלת מנחה כנגד תמיד של בין הערבים וזמן שחיטה הוא משש שעות, אלא שהיו מאחרין לתשע שעות כיון שיש הלכה דלאחר תמיד של בין הערבים אסור להקריב שום קרבן לכן היו מאחרין הקרבנו בכל יום לט' שעות, ועל כן עיקר זמן תפלה לכתחלה הוא מט' שעות, ומכל מקום אם התפלל משש שעות יצא, (וכן לשון הרמב"ם מנחה גדולה הוא דוקא בדיעבד).

The Shulhan Aruch is of the view that praying Minhah Gedolah, meaning, reciting Minhah in the early afternoon, has the status of "Be'dieved". This means that although one who does so, fulfills his obligation, it is preferable not to recite Minhah at that time, instead pray Minhah Ketanah - in the late afternoon hours.

הניחו שומר שיזכירם להתפלל אין זה מועיל. ולכן הרוצה לסעוד ארוחת צהרים לפני תפלת מנחה, ראוי יותר לנהוג להתפלל מנחה גדולה קודם שיאכל. ומטעם זה נהגו בישיבות הקדושות להתפלל בכל יום מנחה גדולה לפני ארוחת צהרים, והוא מנהג שיסודתו בהררי קודש, וכן ראוי לנהוג. ומכל מקום הנוהגים להקל לאכול ארוחת צהרים קודם תפלת מנחה, ומתפללים מנחה קטנה כדעת מרן, יש להם על מה שיסמוכו, מפני שמלבד שכן המנהג בהרבה מקומות להקל בזה, גם מניחים שומר שיזכירם להתפלל, וגם יש להם זמן קבוע להתפלל מנחה בכל יום. אלא שעדיף יותר בכיוצא בזה להתפלל מנחה גדולה, כדי שיוכלו לאכול סעודת צהרים בהיתר אליבא דכולי עלמא.]

א תפלת מנחה תקנוה כנגד תמיד של בין הערבים, שזמנו חצי שעה אחר חצות היום. [משש שעות ומחצה מהיום, בשעות זמניות]. וכיון שבשאר ימות השנה [לבד מערב פסח] לא היו מקריבים קרבן התמיד אלא מתשע שעות ומחצה, לפיכך לכתחלה ראוי להתפלל מנחה קטנה, שהוא לאחר תשע שעות ומחצה מהיום. וכן הוא דעת הרמב"ם ומרן השלחן ערוך, דעדיף להתפלל מנחה קטנה. ולעולם יהא אדם זהיר וזריז בתפלת המנחה, שלא ישהה אותה, אלא מיד כשיגיע זמנה [מנחה קטנה] יתפלל [במנין]. אולם הנוהגים להתפלל מנחה גדולה מנהגם נכון על פי ההלכה, ויש להם על מה שיסמוכו, שכן מבואר בזוהר הקדוש. ועוד, שרגילים לאכול ארוחת צהרים, ואסור לאכול סעודה משהגיע זמן התפלה עד שיתפלל. ואפשר שאפילו אם

The idea of Minhah comes from sacrifices brought at the 6th and half hour. However, they used to postpone it to the 9th and half hour due to the fact that if they would bring the sacrifice earlier, no other sacrifices will be allowed to be brought that day.

Many opinions allow Minhah Gedolah and we rely on them in certain circumstances, such, as if one has an important meeting or a yeshiva that has learning, or an employee who needs to pray in the early afternoon.

הרבה ראשונים סוברים שמותר להתפלל מנחה גדולה לכתחלה.

ולכן אם יש לו עסק גדול וחושש שמא יטרד או שרוצה לאכול, מותר לכתחלה להתפלל תפלת מנחה גדולה.

וכן ישיבות שיש חשש ביטול תורה מחמת שמקפידים להתפלל מנחה קטנה דוקא, עדיף יותר שיתפללו מנחה גדולה.

QUESTION

Is it better to pray Minhah Gedolah with a minyan or regular Minhah by yourself?

להתפלל לכתחילה מנחה גדולה. ולכן נראה, שכיון שאין התפילה בציבור חיוב גמור, וכלשון מרן בסימן צ' סעיף ט', ישתדל אדם להתפלל בבית הכנסת עם הציבור, אין להתפלל מנחה גדולה שהיא בדיעבד בשביל תפילה בציבור, אלא יתפלל מנחה קטנה ביחיד, וכמו שנתבאר לעיל בפרק ז' בבאורים לתשובה ט"ז, שאין להתפלל תפילת דיעבד בשביל תפילה בציבור, ע"ש.

ואולם אם ע"י שימנע מלהתפלל יתבטל המנין, יתפלל עמהם, כיון שלדעת הרא"ש בתשובה כלל ד' סימן ט' והריטב"א ביומא כ"ח ע"ב ורבנו סעדיה גאון בסידורו עמוד כ"ח ועוד הרבה ראשונים מותר להתפלל מנחה גדולה אף לכתחילה, ויש אף הסוברים שהיא עדיפה על מנחה קטנה, ויסמוך עליהם כדי שלא לבטל את המנין, וכמו שמצינו בגיטין ל"ח ע"ב, שר"א שחרר עבדו כדי להשלים מנין.

ב. שאלה. האם מותר להתפלל מנחה גדולה כדי להתפלל בציבור, או כדי שלא לאכול קודם התפילה.

תשובה. אין להתפלל לכתחילה מנחה גדולה, אף אם ימנע בשל כך מתפילה בציבור, אלא יתפלל אחר כך ביחידות מנחה קטנה אם לא יהיה לו אז מנין, אבל מותר להתפלל מנחה גדולה כדי שלא לעבור על איסור אכילה קודם התפילה. ויש להזהר בזמן מנחה גדולה, שיש להוסיף על מה שכתוב בלוחות המצויים עוד כשבע דקות. וטוב להוסיף על מה שכתוב בלוחות כרבע שעה. ובימי הקיץ יש להוסיף עליהן אף כמה דקות יותר.

ב. בשו"ע בסימן רל"ג סעיף א' כתב, מי שהתפלל תפילת המנחה לאחר ו' שעות ומחצה יצא, ועיקר זמנה מט' שעות ומחצה ולמעלה עד הלילה לרבנן, ולר' יהודה עד פלג המנחה. מוכח שאין

Hacham Ben Sion Abba Shaul (Israel, 1923-1998) maintains, that if a person has the choice of praying Minhah Gedolah with a Minyan or praying Minhah Ketanah without a Minyan, he should pray Minhah Ketanah. Since praying Minhah early has the status of "Be'diabad," the value of praying Minhah later overrides the value of praying with a Minyan. Since Maran's wording for minyan is "try hard to get a minyan,". However, praying Minhah at the proper time is an obligation.

However, if one is needed to be the number ten for a minyan, he should pray with them Minhah Gedolah.

שאלה:

בישיבות הגדולות נוהגים להתפלל בכל יום מנחה גדולה לפני ארוחת הצהרים האם נכון יותר להמתין כדי להתפלל מנחה קטנה שהיא לאחר ט' שעות ומחצה? סיכום: לפיכך הואיל ודעת הרי"ף והרמב"ם והרא"ש שאין לאכול סעודת הצהרים לפני תפלת המנחה גזירא שמא ימשך בסעודתו וכן פסק מרן אף על פי שאחרונים כתב להליץ על הנוהגים לאכול אחרות צהרים לפני תפלת מנחה שיש להם על מה שיסמכו מכל מקום עדיף יותר להתפלל מנחה גדולה.

Hacham Ovadia Yosef also addresses this issue in his work Yehave Da'at. He writes, that he initially concurred with this opinion, that it would seem proper to recite Minhah Ketana privately rather than recite it earlier, at the less ideal time with a Minyan.

Another possible proof emerges from the ruling of the work Elya Rabba. He holds, that one who needs to use the restroom at the time when the congregation prays should do so, even at the expense of praying with a Minyan. Even if a person can restrain himself for 72 minutes, in which case his prayer would be valid, it is nevertheless preferable to pray properly, after using the restroom, rather than praying with a Minyan before using the restroom. This, too, indicates that the value of praying with a Minyan gives way to conflicting concerns.

However, despite these arguments, Hacham Ovadia nevertheless concludes that praying Minhah Gedolah with a Minyan is preferable to praying Minhah Ketana privately. Although the Shulhan Aruch indeed considers Minhah Gedolah a prayer "Be'diabad," many Rishonim (Medieval scholars) felt otherwise. As Hacham Ovadia cites, the Rif, the Rosh, Rav Saadia Gaon, the Ra'aban and the Ritba all held that praying Minhah Gedolah is valid on the level of "Le'chatehila" - the optimum level of fulfilling the Misva. Hacham Ovadia asserts that had the Shulhan Aruch been aware of all these sources that held this position, he would have certainly ruled in accordance with their opinion. Therefore, one who has the choice between praying Minhah Gedolah with a Minyan and praying Minhah Ketana privately should pray Minhah Gedolah with a Minyan.

Summary: If a person has the choice between praying Minhah Gedolah (Minhah early in the afternoon) with a Minyan, or praying Minhah Ketana (Minhah late in the afternoon) privately, he should pray Minhah Gedolah with a Minyan.

“

Week 65

Topic

THE PROPER TIME TO PRAY MINHAH - PART TWO

”

TOPIC DISCUSSION

How late can one pray Minhah?

Is it ideal to pray Minhah close to sunset?

Is one allowed to pray after sunset?

The Mishna (Berachot 26a) says: הערב עד המנחה תפלת - The time to pray Minhah is until evening.

ברכות כט:

הא דאדבר (אחר) בתר שומע תפלה. או דלא מחזירין אותו מיהו אם לא עקר רגליו אינו צריך לחזור לראש ולא לצרפת השנים אלא חוזר לשומע תפלה וכן משמע בירושלמי פ' אין עומדין^א דקאמר אם לא שאל בצרפת השנים מחזירין אותו ולהיכן חוזר ר' שמעון בשם ר' יוחנן אמר צ"ח ואם לאו חוזר רגליו חוזר לראש ואם לאו חוזר לעצמה ה"נ אם עקר רגליו חוזר לראש ואם לאו חוזר לשומע תפלה אלא משמע צהדיא דאינו חוזר אלא לשומע תפלה כי לא עקר רגליו מיהו הירושלמי פליג אגמרא דידן בגזירות גשמים דהכא קמיני לא הזכיר גזירות גשמים מחזירין אותו ולא קאמר לאזמרו בשומע תפלה וצירוש' קאמר אם לא שאל בצרפת השנים אומרה בשומע תפלה ודכוותה אם לא הזכיר גזירות גשמים בתחית הממס מחזיר בשומע תפלה ומה אם שאלה שהיא מדווקא אומרה בשומע תפלה הזכירה שהיא מריות לא כ"ש אלמא דצהדיא איתא הכא דחוזר בגזירות גשמים לשומע תפלה ואפשר להיות שהגמרא שלנו לא חשש לפרשו משום הקל וחומר כדאיתא בירושלמי והא דקמיני לא הזכיר גזירות גשמים מחזירין אותו איירי שלא הזכיר כלל בשומע תפלה והא ליתא דהא במסקנא מוקי האי מימרא בנזכר קודם שומע תפלה משום פירכא דשאלה וצירושלמי קאמר היה עומד בטל והזכיר של גשם מחזירין אותו פי' צינות הקץ ופריך והא תניא בטל וצירות לא חייבו חכמים להזכיר והכי פריך כי היכי דאם לא הזכיר כלל מטל אינו עיבוד ואם היה רואה להזכיר מזכיר ה"נ אם עומד בטל והזכיר של גשם אין לחוש דלא גרע מלא הזכיר טל כלל ומשני דלא דמי ההוא דמקל ומנלי להוא דמנלי ולא מקל פי' מקלל כלומר אינו דומה כשעומד בטל והזכיר של גשם שהו' סימן קללה למי

הא דאדבר בתר שומע תפלה: אמר רבי תנחום אמר רב אסי אמר ר' יהושע בן לוי "מעשה ולא הזכיר של ר"ח בעבודה חוזר לעבודה" נזכר בהוראה חוזר לעבודה בשם שלום חוזר לעבודה ואם סיים חוזר לראש אמר רב פפא בריה דרב אחא בר אדא הא דאמרן סיים חוזר לראש לא אמרן אלא שעקר רגליו אבל לא עקר רגליו חוזר לעבודה א"ל מנא לך הא א"ל מאבא מרי שמי' לי ואבא מרי מרב. אמר רב נחמן בר יצחק הא דאמרן עקר רגליו חוזר לראש לא אמרן אלא שאינו רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו אבל רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו חוזר לעבודה איכא דאמרי אמר רב נחמן בר יצחק ה' הא דאמרן כי לא עקר רגליו חוזר לעבודה לא אמרן אלא שרגיל לומר תחנונים אחר תפלתו אבל אם אינו רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו חוזר לראש: ר' אליעזר אומר העושה תפלתו קבע וכו': מאי קבע א"ר יעקב בר אידי אמר רבי אושעיא ב' שתפלתו דומה עליו כמושוי ורבנן אמרי דכל מי שאינו אומרה בלשון תחנונים רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו ב' שאינו יכול לחדש בה דבר א"ר זירא אנא יכילנא לחדושי בה מילתא ומסתפינא דלמא מטרידנא אביי בר אבין ור' חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו כל שאין מתפלל עם דמדומי חמה דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן "מצוה להתפלל עם דמדומי חמה וא"ר זירא מאי קראה "ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים" ליימי עלה במערבא אמאן דמצלי עם דמדומי חמה מאי מעמא דלמא מיטרפא ליה שעתיא: יהושע אומר המהלך במקום

תחנונים. כגון אלהי נזכר לשון מרע" שאלו אומרים בעמידה אחר תפלה: אב"א אמינו רגיל. הוא סיוס תפלתו כעקירה אפילו לא עקר: כמושוי. והיינו לשון קבע חוק קבע הוא עלי להתפלל וצריך לומר לאדם ידיו חזקתי (6): מי שאינו יבול. לבין לבו לשאלו צרכיו: דאדבר בה דבר. בנקשתו והיינו לשון קבע כיום (3) כן אחרתול כן מתח: דילמא מטרידנא. שאלו אטעה ולא אדע לחזור למקום שהפקתי: שאינו מתפלל עם דמדומי חמה. והיינו לשון קבע תפלתו עליו חוק קבע ללא ידיו חזקה ואינו מקפיד לחזור אחר שעת מזוה ועמ רגליו: עם דמדומי חמה. תפלת יולר עם הכן החמה ותפלת המנחה עם שקיעת החמה: ייראוך עם שמש. זו תפלת יולר (4): ולפני ירח. זו מנחה: ליימי במערבא. על מי שמשנה תפלתו המנחה עד דמדומי חמה שאלו חזקת לו השעה ע"י אונס ועבר הזמן: ב' פרשת העבור וכו'. כמו פרישת העצור: אפי' בשעה שאתה מתפלל עידיהם עברה באשה עובדה. והכי משמע כלל עניני פרישת העצור כגון עצרה עצמה^א: יהיו ב' צרכיהם. גלויס לפניך לרסם עליהם: אפי' בשעה שהם עובדים. ולשון פרשת העצור שהן פורשין לעצירה: עשה רצונך בשמים. שאין שם חטא ואין רצונך עליהם אלא לטוב ועצור לתחומים על רצונך: ותן. להם ליראך: נחת רוח. שלא יתערבב רוחם על ידי הצרות כגון ע"י חיות ולסטים: והעובד בענין עשה. אתה להם דוגמא זו מזינו כספר שופטים (י) ויאמרו צני ישראל חטאנו עשה אתה לנו (כטו) [ככל הטוב] בעיניך אך האילנו וגו': שועת. לשון גיחה יותר מתפלה^א: ודעתם קצרה. ואינם יודעים לפרש צרכיהם: לא תרתח ואל תחזי. לא תכעס שמתוך הכעס אתה צא לידי חטא: לא תרוי.

The Gemara offers several interpretations:

R' Yaakov bar Idi said in the name of R' Oshaya: **כל שתפלתו דומה עליו כמשוי** — **Anyone whose Prayer is like a burden on him.** ^[7]

A second interpretation:

כל מי שאינו אומרה בלשון תחנונים — **Anyone who does not recite [his Prayer] in a supplicatory manner.** ^[8]

A third interpretation:

רבה ורב יוסף דאמרי תרנייהו — **Rabbah and Rav Yosef both say:** **כל שחדש בה דבר** — **Anyone who is unable to innovate something**, i.e. introduce a new request into [his Prayer]. ^[9]

Another Amora objects to this interpretation:

אנא וכולנא לחדושי בה מילתא — **I am able to innovate something in [my Prayer],** **ומסתפינא דלמא מטרידנא** — **but I am afraid to do so lest I become confused.** ^[10]

A fourth interpretation:

אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין דאמרי תרנייהו — **Abaye bar Avin and R' Chanina bar Avin both say:** **כל שאין מתפלל עם דמדומי חמה** — **Anyone who does not pray during the redness of the sun.** ^[11] **דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן** — **As R' Chiya bar Abba said in the name of R' Yochanan:** **מצוה להתפלל עם דמדומי חמה** — **It is a mitzvah to pray during the redness of the sun.** **ואמר רבי זירא** — **And R' Zeira said:** **מאי קראה** — **What is the verse, i.e. the source for R' Yochanan's ruling in Scripture?** **ויראוך עם-שמש ולפני ירח דור דור** — **They will fear You with [the rising of] the sun and before the moon [comes up], for generations upon generations.** ^[12]

Other Amoraim disapproved of R' Yochanan's statement in regard to Minchah:

לויטי עלה במערבא אמאן דמצלי עם דמדומי חמה — **In the West [i.e. Eretz Yisrael] they would**

where I left off (*Rashi*). [It should be borne in mind that in Talmudic times prayers were recited by heart, not from a *siddur*.] See *Einayim LaMishpat*.

11. [הנץ החמה] is cognate to אדום, red.] The sun is red in the morning immediately after sunrise and in the evening prior to sunset (*Rashi to Shabbos 118b*; cf. *Ritva MHK* ed. ibid. who states that דמדומי is related to the phrase *[Joshua 10:13]: וידם השמש, then the sun stood still*).

These two times (just after sunrise and just prior to sunset) are the most propitious for reciting the morning and afternoon Prayers respectively. One who does not take the trouble to schedule his Prayers for these times indicates thereby that praying is a chore ("fixed task") to him, which he is satisfied to perform in just a minimally acceptable manner (*Rashi*).

The significance of praying at these times may be explained as follows: The Gemara in *Bava Basra* (84a) suggests [homiletically] that the sun appears red in the morning because it passes near the roses in Gan Eden, and it appears red in the evening because it passes by the fires of Gehinnom. When one prays at dawn, one will thus recall [the promise of] Gan Eden and the reverence of Heaven will enter his heart. When one prays before dark, he will recall [the threat of] Gehinnom and will be overcome by thoughts of repentance. In each case, his prayers will be sublime prayers which shall be accepted favorably (*Ben Yehoyada to Shabbos 118b*. See also *Ben Yehoyada* here).

UNTIL WHAT TIME MAY ONE PRAY MINHAH?

Question: Until what time may one pray Minhah?

Answer: In order to properly understand the answer, we must preface this discussion by saying that anytime we use the word "sunset," this refers to the time of sunset as printed in all halachic calendars worldwide.

The Gemara (Berachot 29b) states: "Rabbi Yochanan said: It is a Mitzvah to pray with the rising and setting of the sun, as the verse states, 'They shall fear you with the sun'-which refers to the Shacharit prayer, 'And before the moon for all generations'-which refers to the Minhah prayer." This means that according to Rabbi Yochanan, it is especially preferable to pray Minhah as the sun sets. The Gemara then proceeds, "The sages of the Land of Israel spoke derogatorily of one who prayed Minhah as the sun set, lest a situation arise as a result of which one will miss out on praying Minhah entirely.

Therefore, it seems, that one should make sure to pray Minhah well before sunset, as opposed to waiting until just before sunset to pray. This would stand in contrast with the prevalent custom among many synagogues which customarily pray Minhah right before sunset and pray Arvit immediately afterwards. Similarly, many righteous women pray Minhah right before sunset, as well.

Indeed, the saintly Arizal would likewise pray Minhah slightly before sunset and he would then pray Arvit right afterwards. It would seem, that the Ari's custom is also in contrast of the comment of the Sages of the Land of Israel quoted above. Hagaon Rabbeinu Yosef Haim zt"l writes in his Ben Ish Hai (Parashat Ki-Tissa) that the reason

שאלה: עד איזו שעה אפשר להתפלל תפילת מנחה?

תשובה: לצורך התשובה, נזכיר את זמן "שקיעת החמה", שהוא זמן ה"שקיעה" המופיע בלוחות השנה בכל מקום ומקום.

בגמרא במסכת ברכות (דף כט:) אמר רבי יוחנן, מצוה להתפלל עם דמדומי חמה (כלומר, בזמן שהשמש זורחת או שוקעת), שנאמר "וְיִרְאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ" זו תפלת שחרית, "וְלִפְנֵי יְרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים" זו תפלת המנחה. כלומר, לדעת רבי יוחנן, טוב מאד להתפלל מנחה עם שקיעת החמה. ואמרו בגמרא, "לייטי עלה במערבא אמאן דמצלי עם דמדומי חמה", כלומר, בני ארץ ישראל דיברו בגנותו של מי שמתפלל עם דמדומי חמה סמוך לשקיעה, שמא יקרה איזה מאורע שיגרום לאדם שיפסיד את התפלה לגמרי.

ומשמע אם כן בגמרא, שיש להקדים ולהתפלל תפלת מנחה זמן רב לפני השקיעה, ולא לחכות עד סמוך לשקיעה. ודבר זה עומד בניגוד למנהג שנהגו בהרבה בתי כנסיות, שמתפללים מנחה סמוך לשקיעת החמה ממש. ולאחר מכן מתפללים ערבית. וכן נוהגות הרבה נשים צדקניות, שהן מתפללות תפלת מנחה סמוך לזמן השקיעה ממש.

גם רבינו האר"י היה נוהג תמיד, להתפלל סמוך לשקיעת החמה, ולאחר מכן היה מתפלל תפלת ערבית. וגם מנהגו של רבינו האר"י עומד לכאורה בסתירה למה שאמרו בני ארץ

why the Arizal was not concerned with the opinion of the Sages of the Land of Israel is, because the whole reason they said not to pray too close to sunset is because something may happen and one may miss the time for prayer; regarding the Arizal, on the other hand, who had a designated Minyan who prayed with him every day and would wait specifically wait for this time, there was no concern that he (or his Minyan) would neglect the Minhah prayer in any way.

Thus, according to the Ben Ish Hai, one should not pray too close to sunset and one should make sure to pray Minhah somewhat earlier. Only the Arizal, who had a special Minyan that prayed specifically at this time, could pray close to the time of sunset.

On the other hand, Maran Rabbeinu Ovadia Yosef zt"l points out in his Halichot Olam that it seems from the words of the Gemara that there is no distinction between different people regarding this Halacha, and it seems that the law of not praying the Minhah prayer too late applies to all people at all times.

Maran Ha'Bet Yosef quotes in the name of the Hagahot Maimoni that when the Gemara states "the Sages of the Land of Israel said that one should pray Minhah as the sun set," this refers to one who prays at the time the sun is already setting. However, if one prays before sunset, even if it is only several minutes before, there is nothing wrong with such behavior. Maran Rabbeinu Ovadia Yosef zt"l proves that the great Ari would likewise pray Minhah close to sunset but not as the sun actually set, for the saintly Ari would pray Minhah with his Minhah (according to the Shimusha Rabba's opinion) on and he was always careful to remove his Tefillin before sunset. Thus, the custom of the Ari to pray Minhah

ישראל בגמרא. והגאון רבינו יוסף חיים זצ"ל בספר בן איש חי (פרשת כי תשא) כתב, שמה שרבינו האר"י לא נזהר בדבריהם של חכמי ארץ ישראל, הוא משום שהם לא אמרו, אלא שצריך להזהר שלא להתפלל סמוך לשקיעה, שמא בסופו של דבר יפסיד את זמן התפלה ולא יתפלל, אבל האר"י הקדוש, שהיה לו מנין מיוחד שהתפללו עמו בכל יום תמיד, והיו ממתנינים עד שיגיעו לזמן זה, לא שייך בהם שום חשש שיתרשלו ולא יתפללו כלל.

נמצא אם כן, שלדעת הגאון בן איש חי, אסור להתפלל סמוך לזמן השקיעה, ויש להקדים ולהתפלל מנחה מוקדם יותר. ורק האר"י שהיה לו מנין מיוחד לכך, היה רשאי להתפלל סמוך לשקיעה.

אולם מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל העיר על כך (הליכות עולם ח"א עמוד רמח), שמדברי הגמרא משמע שאין שום חילוק בין בני האדם בזה, ומשמע שלכל בני האדם ובכל מצב אין לאחר כל כך את תפלת המנחה.

ומרן הבית יוסף (בתחילת סימן רלב) כתב, בשם ההגהות מיימוני, שמה שאמרו בגמרא שבני ארץ ישראל אמרו שאין להתפלל בשעת דמדומי חמה, הכוונה היא למי שמתאחר עם התפלה עד זמן השקיעה ממש, אבל מי שמתפלל לפני השקיעה, אפילו כמה דקות, אין שום גנאי במעשיו. ומרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל הוכיח שגם רבינו האר"י, לא היה מתפלל אלא סמוך לשקיעה, לפני השקיעה, ולא עם השקיעה ממש, שהרי האר"י היה מתפלל מנחה עם תפילין (של שימושא רבה), והוא היה נזהר להסיר את התפילין לפני השקיעה, ואם כן בודאי שמה

later does not mean he prayed along with sunset; rather, he would pray slightly before sunset.

Thus, when the Sages of the Land of Israel said not to pray Minhah too late, this refers to praying at the actual time of sunset. Thus, the custom observed by many synagogues, as was the practice of the great Arizal, to pray Minhah late refers to praying several minutes before sunset and there is no concern in this regard at all.

Halachically speaking, it is permissible to pray Minhah slightly before sunset, as is the practice in many synagogues and that of many righteous women. However, one should not postpone praying Minhah until past sunset, lest something happen, and they will miss the time for prayer entirely.

Nevertheless, if the time of sunset passes, one may pray Minhah until thirteen-and-a-half seasonal minutes after sunset (which ranges between ten and twenty minutes after sunset).

שנהג האר"י להתפלל מנחה מאוחר, אין הכוונה שהיה מתפלל עם השקיעה ממש, אלא סמוך ולפני השקיעה.

ואם כן מה שאמרו בגמרא שבני ארץ ישראל אמרו שאין להתפלל מנחה מאוחר, הכוונה היא עם זמן השקיעה ממש. ומה שנהגו בבתי הכנסת, וכן מה שנהג רבינו האר"י להתפלל מנחה מאוחר, הכוונה היא לפני השקיעה בכמה דקות, ובזה אין שום חשש איסור.

ולכן למעשה, מותר להתפלל מנחה סמוך לשקיעת החמה, לפני השקיעה. וכפי שנוהגים בהרבה בתי כנסיות, וכמנהג נשים צדקניות, אבל אין לאחר את זמן התפלה עד לאחר השקיעה, שמא יטרד ויפסיד את התפלה לגמרי.

ומכל מקום מי שאיחר את זמן השקיעה, עליו להתפלל מנחה עד זמן "צאת הכוכבים", (שהוא כעשר דקות לאחר שקיעת החמה, כפי שנדפס בלוחות השנה).

QUESTION

Is it better to pray Minhah with a minyan after sunset or privately before?

בצבור רשאים להתפלל גם לאחר שקיעת החמה בתוך שלש עשרה דקות וחצי, ומוטב להתפלל בצבור גם לאחר שקיעה מלהתפלל יחיד קודם שקיעה שתפלה בצבור נשמעת ומתקבלת תמיד לפני הקדוש ברוך הוא.

שאלה: צבור שמתפללים מנחה לאחר שקיעת החמה האם בכל זאת יש להתפלל עמהם תפלת בצבור, או עדיף יותר להתפלל ביחיד קודם שקיעת החמה שהיא תפלה בזמנה לכל הדעות?

תשובה: מצוה מן המובחר להתפלל מבעוד יום לפני שקיעת החמה ובצבור, ומכל מקום אם שהו מלהתפלל מנחה והמתינו למנין כדי להתפלל

One should pray with a minyan even after, sunset within 13 minutes, that is more ideal than praying alone before sunset.

SUMMARY

May a person recite Mincha if he knows that he will be unable to complete the Amida prayer before the final time? For example, if a person realizes at exactly 13 minutes after sunset that he has not yet prayed Mincha, may he begin praying at that point, realizing that most of his Amida prayer will be recited after the final time for Mincha, which occurs just 30 seconds later?

This issue is subject to debate among the Halachic authorities. The Ben Ish Hai (Rav Yosef Haim of Baghdad, 1833-1909), in one place in his writings, rules that one should not begin the Amida if he will be unable to complete the prayer before the final time. Elsewhere, he writes that the majority of the Amida must be recited before the final time, and therefore one may begin praying the Amida if he will be able to recite most of the prayer before 13.5 minutes after sunset. Hacham Ovadia Yosef, however, rules that it suffices to begin the Amida prayer before the final time. As long as 13.5 minutes have yet to pass since sunset, one may begin the Amida, even if the majority of the Amida will be recited after this point. Thus, a person who remembers even 12 or 13 minutes after sunset that he has not recited Mincha should recite the Amida at that point.

Summary: The final time for reciting Mincha is 13.5 minutes after sundown. One who remembers he has not recited Mincha anytime before that point should begin the Amida, and he fulfills his obligation even though the majority of the Amida is recited after that point, since he began the Amida in time.